

[Fiskeriministeren.]

Jeg ikke tror på, at der vil blive tale om, at udlændinge vil løse fiskekort i nær så stort et omfang som antydnet i bemærkningerne til lovforslagene, hvori antallet af turistlystfiskere er anslået til 50.000 om året. Jeg støtter mig herved til, at det antal turister, der hidtil faktisk har indhentet tilladelse, ligger på ca. 10 pct. af det nævnte tal, og der er vel ingen grund til at tro, at antallet vil forøges stærkt, fordi der skal betales en afgift.

Jeg er herved helt klar over, at man fra forslagsstillernes side tænker sig en udvidet kontrol; men skal en kontrol være helt dækkende, må den være af meget stort omfang. Det er jo nemt — og i modsætning til jagt-lydløst — at kaste en snøre i vandet. Dertil kommer, at fiskeriet kan foregå såvel fra åben strand som fra moler og fra både, og en virkelig effektiv kontrol vil, hvis den overhovedet kan gennemføres med de udstrakte kyststrækninger og de mange vandløb, som vi har her i landet, blive overordentlig besværlig og kostbar.

Specielt med hensyn til forslaget om en tvungen fisketegnordning mod afgift for udlændinges adgang til at drive lystfiskeri i ferske vande vil jeg gerne bemærke, at retten til fiskeriet i disse vande som den altovervejende hovedregel tilkommer bred-ejerne, og jeg går ud fra, at turisterne derfor allerede nu i almindelighed kun kan få tilladelse til at fiske i disse vande mod betaling af afgift til de fiskeriberettigede. Det er mig bekendt, at der en række steder udstedes fiskekort mod afgift, og at afgiften i væsentligt omfang anvendes til ophjælpning eller vedligeholdelse af fiskebestanden. Man kan derfor gå ud fra, at turisterne allerede nu betaler en afgift for adgangen til lystfiskeri i ferskvand, og jeg går ud fra, at det ikke er forslagsstillernes tanke at beskære de fiskeriberettigedes ret til at kræve en sådan afgift, men at det alene er tanken at lægge en yderligere afgift til en fiskefond oveni.

Hvorfor man har ønsket at fritage nordiske statsborgere for denne afgift, står mig ikke helt klart, idet danskere dog, så vidt jeg er underrettet, ikke er fritaget for at løse fisketegn til fiskeri i ferske vande i de nordiske lande; hvor en fisketegnordning eksisterer.

Som det forhåbentlig vil fremgå af det, jeg her har sagt, må jeg fraråde, at lovforslagene gennemføres, idet en gennemførelse vil skade turismen, og det, man vil opnå, vil efter mit skøn ikke stå i noget rimeligt forhold til den skade, der forvoldes, hvortil kommer de udgifter, en effektiv kontrol vil indebære.

I øvrigt kan jeg heller ikke frigøre mig for den tanke, at de foreliggende lovforslag i virkeligheden er et første skridt i retning af at indføre en almindelig, tvungen fisketegnordning, om jeg så må sige, ad bagdøren. Jeg har også hæftet mig ved, at de to lovforslag allerede forud for denne førstebehandling er blevet kommenteret af medlemmer af det høje ting. Jeg tænker her på en udtalelse, som venstres faste fiskeriforfører, hr. Henry Sørensen, fremsatte over for Dansk Fiskeritidende fredag den 24. marts i år. Det var ved den lejlighed, hr. Henry Sørensen meget stærkt tilkendegav, at han på baggrund af de to lovforslag gerne vil gøre en indsats for, at de kommer til at omfatte alle lystfiskere i Danmark, såvel udenlandske som indenlandske, for at man for alvor herved kan få et beløb til støtte til udplantningen af fisk m. v.

Jeg vil dog gerne erkende, at der er argumenter; der taler både for og imod en almindelig, tvungen fisketegnordning. Jeg skal i øvrigt ikke her nærmere komme ind på fordele og ulemper ved en almindelig fisketegnordning, men kun gøre opmærksom på, at der ikke blandt lystfiskerne og deres organisationer er enighed om dette spørgsmål, hvortil kommer, at det var mit indtryk ved revisionen af loven om ferskvandsfiskeri for snart 2 år siden, at man ikke fandt at burde tage stilling til, hvorvidt en sådan ordning bør indføres eller ej.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bjørn Larsen): Jeg takker ministeren for hans lange indlæg, der jo hovedsagelig var en kritik af forslaget, og jeg føler trang til på dette tidspunkt at tilbagevise enkelte af ministerens påstande.

Det er rigtigt, at der ifølge den nugældende lov kan gives udlændinge fra lande uden for Skandinavien tilladelse til at fiske i danske vande, når de indhenter tilladelse fra en fiskerikontrolstation. Dette bruger ministeren til at postulere, at antallet af